

DISCORDANTS

ESPECTACLE GUANYADOR DE
LA BECA DESPERTA 2014

¿QUÈ HA DIT LA CRÍTICA?

“El que captiva del tot a l'espectador (i és capaç de fer riure tota una platea que després s'aixecarà dempeus per aplaudir amb ganes el que acaba de veure) són els petits detalls escènics i aquest humor trencador i genial”

“Un dels seus més grans encerts és afrontar el tema amb la sinceritat, la cruesa i el drama necessaris”

Pep Barbany – recomana.cat

“RetorCia Teatre aconsegueix que el que ens podria semblar devastador o un melodrama, es converteixi en quelcom natural i quotidià”

“Discordants és una història que necessita ser explicada, però precisament amb naturalitat, un despertar d'interès per les explicacions, personatges còmics però vertaders i una narració quotidiana que el públic agraeix”.

Oriol Castro – La finestra digital

“Discordants té l'habilitat de trobar un equilibri perfecte entre l'espectacle amb consciència social, la comèdia i el drama didàctic.”

“deixa al públic amb ganes de més”.

Iván F Mula - teatrebarcelona.com

Discordants

7 juny, 2014 per **Oriol Castro Herrero**

Escena, Crítiques

Es pot veure a: **Sala Atrium**
Text: RetorCia Teatre
Direcció: David Marín
Intèrprets: David Teixidó, Irene Hernández, David Marín

Versió en castellà

La Cati i en Nacho es tornen a trobar després d'any sense veure's. La trobada comporta a què se n'adonin que ara viuen a la mateixa escala, i això a un sopar. Tot un camí per arribar a la notícia: ella té VIH. A partir d'aquí se'ns plateja la història d'una parella que ha de conviure amb el virus, amb la desinformació i amb un acompanyant domèstic irrealment real: la por.

Tota sinopsi estaria mal formulada per avisar a l'espectador de què es trobarà. **Discordants** es pot definir de moltes maneres, però potser la més encertada seria "comèdia dramàtica". El tema tractat és el VIH, les dificultats d'una parella serodiscordant i la poca informació amb què compta la nostra societat. Però **RetorCia Teatre** aconsegueix que el que ens podria semblar devastador o un melodrama, es converteixi en quelcom natural i quotidià: introdueix al visitant en aquesta vida de parella i fa pensar en què faríem nosaltres, presentant la part bona i la dolenta de cada aspecte.

La naturalitat amb què treballen els actors principals, **Irene Hernández** i **David Teixidó**, i la direcció del també intèrpret **David Marín**, creen una atmosfera de la qual l'espectador se'n sent part. Escenes que en primera instància podrien semblar massa explicatives, més tard resulten necessàries i interessants per a l'espectador. I així cal destacar els papers que ofereix **Marín**, que fa una perfecta funció d'alleujament còmic, al mateix temps que convida a entrar al públic, per exemple, a la consulta del metge, per poder entendre pel que està passant la parella com si s'hi estigués allà mateix.

La simbologia juga també un paper importantíssim en l'obra de manera molt ben portada. L'element simbòlic de la palla, les reixes, la por representada en probabilitats gal·linàcies i, sobretot, el final, donen a entendre molt dels personatges i del què explica la història: la convivència, els dubtes, l'esclavitud, els informes mèdics, el virus, i les vides de l'un i l'altre barrejades entre alguna cosa que cap dels dos vol, però que els fa més forts per superar qualsevol sot.

Discordants és, doncs, una història que necessita ser explicada, però precisament amb naturalitat, un despertar d'interès per les explicacions, personatges còmics però vertaders i una narració quotidiana que el públic agraeix. ¿Res dolent? Les cadires no eren molt còmodes.

Puntuació: ★★★★★

La finestra digital

QUÈ DIU PEP BARBANY SOBRE AQUESTA OBRA

I Pep Barbany

Espectacle vist el dia 12/6/2014

NOTA

9

Tant se val si parlem de literatura, de cinema, de música o de teatre. Hi ha temes que, per definició, són molt difícils de tractar des del punt de vista artístic. Ens referim a tot allò que comporta enfrontar-se a les pors d'una malaltia greu i al temor a la mort. I d'entre tots els mals, malgrat el predomini devastador de malalties coronàries i càncers de tota mena, el Sida (i fins i tot la possibilitat de ser portador del VIH) continua sent en l'imaginari col·lectiu un dels virus més temuts i amb repercussions socials més devastadores.

És per això, que si sou amants dels reptes, de ben segur que d'entrada us atraurà l'argument de *Discordants*, una proposta de RetorCia Teatre que després de guanyar la Beca Desperta de la Nau Ivanow es pot veure fins aquest diumenge 15 de juny a la Sala Atrium dins del sempre interessant cicle Atrium Labs.

L'obra ens explica la lluita d'una parella lluita per tirar endavant la seva relació malgrat les pors i dubtes que els genera el fet que ella es portadora del VIH. I, més enllà de donar-nos a conèixer una companyia fins ara desconeguda (quins actors, quina força, quina empenta!), un dels seus més grans encerts és afrontar el tema amb la sinceritat, la cruesa i el drama necessaris, sense oblidar que en totes les històries que volen desprendre humanitat i autenticitat és imprescindible també una dosis d'humor. Un humor desvergonyat, boig, capaç d'arrencar riallades instantes després d'encongir-nos el cor.

Hi ha moltes escenes realment aconseguides a *Discordants*, des de l'aparició de la por en format d'una gallina gegant amb aire de "Chony" fins a unes visites a un metge esfereïdorament creïble (espectacular David Marín), on es pot palpar un patiment i angioixes que podrien ser les nostres.

Però el que captiva del tot l'espectador (i és capaç de fer riure tota una platea que després s'aixecarà dempeus per aplaudir amb ganes el que acaba de veure) són els petits detalls escènics i aquest humor trencador i genial. Només teniu aquesta tarda, i potser no queden [entrades](#), però no us ho perdeu. Sinó, seguiu de prop aquesta [companyia](#) i creueu els dits perquè alguna altra sala els doni l'oportunitat de representar aquesta petita meravella.

Recomana.cat

Discordants

📅 08/11/2015 👤 Gema Moraleda

Reconec que, explicat en fred, l'argument de **Discordants** pot arribar a fer una mica enrere: Com és l'amor quan un dels membres de la parella és seropositiu? Jo m'hauria imaginat un drama lacrimògen si a la promoció no s'hagués inclòs la paraula tragicomèdia i la fotografia que acompanya aquesta entrada. Gallines gegants en una història sobre la sida? Això ho hem de veure.

I la veritat és que **Discordants** em va sorprendre molt positivament perquè, sí, explica la història d'una parella heterosexual on la dona és seropositiva. I sí, ho fa amb una normalitat i un sentit de l'humor que desarmen i fan que t'involucris a la història des del primer moment.

La gent de **RetorCía** (la companyia que ha creat l'espectacle) són molt conscients que s'enfronten a un tema i a una realitat que és, en essència, dramàtica i que, per tant, no cal carregar les tintes ni apretar més del compte per conmovre l'espectador. No han vingut a fer-nos plorar sinó a fer-nos pensar i, també, a fer-nos riure. I ho aconsegueixen.

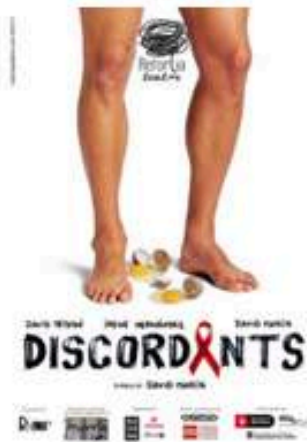
Amb uns personatges senzills i propers, un argument ben lligat (amb un final potser una mica massa obert), uns quants gags memorables i un objectiu didàctic que no esdevé en cap moment feixuc, **Discordants** fa una obra diferent del que estem acostumats a veure. Un teatre realment compromès amb una idea.

Discordants trenca mites, destrueix prejudicis i ens apropa a una realitat que, malgrat no estar tant d'actualitat com als anys noranta, no ha desaparegut en absolut (al contrari, sembla que darrerament creix). Una obra ideal per anar a veure en família, sobretot amb adolescents, però recomanable per a tots els públics.

[No vull acabar sense fer-me ressó d'una iniciativa solidària relacionada amb el muntatge. Només cal tenir un compte de **Twitter** per col·laborar-hi. Copio el text de la nota de premsa:

“**Retorcía** i el **Teatre Gaudí** volen contribuir a la sensibilització i a la normalització del VIH i la Sida. Per aquesta raó han llençat conjuntament una campanya en línia paral·lela a la representació de l'obra.

Cada tweet que contingui el hashtag **#Discordants**, mencionant els comptes de **@retorcía** i **@teatregaudi** equivaldrà a 50 cèntims que es donaran al Comitè 1 de desembre, ONG que aglutina més de 24 entitats de lluita contra la sida.”]

16.11.2015 CRÍTICAS

¿Cati, o una mujer seropositiva?

“¿Te puedo hacer una pregunta? ¿Que es Cati, una mujer seropositiva o Cati?”, le pregunta su ‘especie’ de conciencia a Nacho (David Teixidó), el protagonista masculino de DISCORDANTS. Así que la obra va de Cati (Irene Hernández), una chica que es portadora del VIH y de los avatares de lo que representa empezar (y mantener) una relación con Nacho, a partir de ahora su pareja estable.

Creo que a quien le guste leer las sinopsis antes de ver un espectáculo, no se puede imaginar lo que va a ver en DISCORDANTS: una obra con una alta carga emocional y dramática, sí, eso seguro. También va a aprender lo que envuelve ser una persona seropositiva y los estigmas que eso conlleva en una sociedad con un gran desconocimiento sobre el tema. Pero también, que se prepare a reír. Mucho y de la mejor manera.

El Teatro Gaudí es un teatro con un aforo muy pequeño. Soy completa fan de este tipo de experiencias. De ver a los actores de cerca y casi poder tocarlos. De sentir su respiración en los momentos más tensos. De donde el atrezzo es mínimo y donde la originalidad para los cambios de escena están a la orden del día.

DISCORDANTS es una obra de pequeño formato y sencilla. Pero con actores bien formados y con experiencia a sus espaldas. Y eso se nota. Hacer humor de la desgracia es siempre complicado. Hacerlo con respeto, aún más. Y que se pase el tiempo sin que te des cuenta y disfrutes todos y cada uno de los 80 minutos de la obra, solo se consigue con una habilidad que David Marin, su director y también intérprete, ha sabido desplegar.

No quiero contar mucho más. Quiero que vayais a verla. Que no os forméis ninguna idea preconcebida, y os sentéis sencillamente a disfrutarla. Que os emocionéis con las caras de emoción de los actores. Que os riais con los brutales golpes de humor. Y que penséis que sería de vuestra vida en la misma situación.

Y como colofón, la última escena. Romper la tensión a lo grande. De la mejor forma que se puede hacer: con música y una gran sonrisa (y si me apuras, hasta alguna carcajada).

No faltéis a la cita con DISCORDANTS, porque estoy convencida de que no os vais a arrepentir.

Crítica realizada por [Diana Limones](#)

Discordant: (adj.) que no està d'acord o en harmonia amb una altra o altres persones o coses. Falta de precisió, unitat, harmonia. (Ex.) Sons discordants.

SINOPSI

Ella té VIH, i ell no. Un retrobament, un sopar, i la notícia. A partir d'aquí neix una relació que reivindica la seva normalitat. Una relació que sembla la primera, que revela als dos la possibilitat de construir una relació sòlida però desconeguda. De respectar els dubtes, d'equilibrar la sinceritat amb el respecte a la por de cadascú, una relació lligada als metges però també a la vida, al present absolut, al riure desbocat i al crit més profund. I una relació amb un tercer convidat, la por, que com si fos un animal de companyia haurà de ser inclòs en les seves vides. Els dubtes d'ell, el silenci d'ella.

SOBRE L'OBRA

DISCORDANTS presenta a l'espectador la realitat d'una parella serodiscordant (en la que un dels components és seropositiu i l'altre no). Vivim dues visions d'una mateixa realitat, però el més important no són els fets que succeeixen sinó de quina manera es tracten i quines emocions s'acaben traslladant al pati de butaques d'una forma no convencional.

“No és el teu món... Tot això no és la teva vida. No sé, és estrany, però sé que no ho pots tenir”

Eliminar l' estigma del VIH/SIDA en molts nivells. Mostrem una realitat poc visible, la serodiscordància a una parella heterosexual, i per tant, això ens permet no centrar-nos només en la problemàtica de l'afectada, sinó en la problemàtica de l'entorn. Ells han superat el temor i el prejudici per construir una parella com una altra.

L'obra rep un tractament tragicòmic, artísticament juguem amb l'espectador. La malaltia es tracta amb quotidianitat; les vies d'infecció, la confidencialitat, el tractament antiretroviral, el sexe i les pors són tractades sense embuts. El subconscient, on resideix la por, serà el tercer convidat d'aquesta obra, que com si es tractés d'un animal domèstic, anirà fent-se lloc dins la parella.

“Tu entens que entendre't a tu passa per subratllar la meva posició de perill, que jo sóc l'amenaça?”

A partir d'aquí apareix el judici de valors i l'auto-observació dins i fora de l'escenari, la identificació. Subratllem el patetisme del comportament humà i les relacions. Estem parlant de poesia visual contundent, d'un llenguatge propi que ens permet crear preguntes a l'espectador.

La peça es caracteritza per un ritme trepidant, per una moviment constant escenogràfic que crea metàfores, falses realitats i exageracions que en remetent a l'humor negre. Dos personatges gairebé grotescs van inundant la realitat de la parella a l'hora de menjar, de dormir i de dutxar-se. Un jutge dictamina sentència, una gallina gegant que no para de menjar... i a l'escenari cada cop hi ha més palla.

“Però és massa d'hora pel tractament. Ella està bé, vostè ho sap, si ella comença ara...seria com una derrota...”

Despullar la malaltia del seu component tabú i portar-la a l'àmbit terrenal mitjançant l'evolució de la relació. Eliminar mites i mostrar els autèntics perills del tema.

I si la gallina dorm aquesta nit a casa?

LA COMPANYIA

RetorCia Teatre es funda l'any 2011 amb la necessitat d'investigar a través de la paraula el risc, la sinceritat i el cos per així crear un llenguatge propi.

El compromís amb la temàtica presentada és un dels nostres principals objectius.

La dinàmica de la companyia aposta per un procés de creació on els diferents llenguatges escènics s'unifiquen per oferir a l'espectador temes que el commoguin i l'impliquin emocionalment, sempre amb la veritat i la sinceritat interpretativa sobre l'escenari. **RetorCia Teatre** neix de la curiositat, de la inquietud i el desig de crear partint del material personal massacrada, espremut i retorçat.

La seva primera producció, "Vete a la mierda mi amor" va ser finalista de la Beca Desperta 2012 i es va estrenar el 2011 a la *Nau Ivanow* de Barcelona, on va rebre una gran acollida de públic que va permetre portar el projecte a diferents teatres de la ciutat de Barcelona. Recentment, són els **guanyadors de la Beca Desperta 2014** que els ha permès dur a terme la segona producció de la companyia: **DISCORDANTS**

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: David Marín

Creació: RetorCia Teatre

Intèrprets: David Teixidó, Irene Hernández, David Marín

Escenografia: Ramon de los Heros

Vestuari: Cristina de Olmos, Antonio Marín, Helena Torres

Espai sonor: Pau Belenguer

Disseny de llums: Anna Espunya

Disseny gràfic: Roberto Padalino

Fotografia: Clara Pedrol

Documentació: Alberto Pérez, Félix Pérez

Producció i creació: RetorCia Teatre

Co-producció i distribució: Bohemia's Produccions

Gènere: Tragicomèdia

Idioma: Català i castellà

Durada: 75 min

DAVID MARÍN – DIRECCIÓ i INTÈRPRET

Graduat en interpretació al Centre Dramàtic de Marco de Palma de Mallorca (2005) i llicenciat en interpretació i postgraduat en teatre i educació a l'Institut del Teatre de Barcelona (ESAD 2010). Actualment és professor d'interpretació i tècniques de coneixement corporal a l'escola Eòlia de Barcelona i a l'Institut Granés Batxillerat.

Ha treballat com actor i ballarí amb professionals com Jordi Cortés, Andrés Corchero i Laura Vilar.

Director de la companyia RetorCia Teatre (« Vete a la mierda, mi amor ») i codirector de la companyia de dansa Àgora dansa (« Íntimo », 1r premi al certamen ADAE de Madrid 2011 i « Bajo izq » 2n premi de dansa de Balears 2008). Actualment combina la docència amb el treball d'actor, ballarí i director.

DAVID TEIXIDÓ – INTÈRPRET

Format a l'Institut del Teatre de Barcelona en Interpretació, va iniciar els seus estudis al Col·legi del Teatre i va realitzar un curs a l'Instituto Superior de Arte de La Habana. Format també en ball flamenc amb "Especiedespacio", la companyia Ecos i "La Tani". Es va iniciar amb la companyia "Art contra la Barbàrie", a partir de la qual va sorgir la companyia CITSAUG, on encara treballa amb el tercer espectacle "COSMOS", que es presenta aquest any al Festival 100º de Berlín. Per altra banda, és fundador de la companyia "Elejedelma", que s'ha estrenat amb "Cèl·lules T", encara programada. També ha actuat a "Fam oculta", "Prostíbulo Poético", "Un par de botas", "Café con Brecht" i ha fet temporada amb Ecos com a ballaor. En cinema, destaca la pel·lícula "Elías", de Clément Badin, produïda per la FEMIS.

IRENE HERNÁNDEZ – INTÈRPRET

Formada a l'escola Nancy Tuñon (1997-2001) i a l'escola Eòlia en l'especialitat de Teatre musical (2002-2004). Classes de música al Conservatori de Barcelona (1990-2005) i classes de cant amb Anna Valldeu, Maria Salas i Carme Cuesta. Titulada en Estil Voice Training System (Voice Craft International) amb Maureen Scott i diplomada en Magisteri d'educació musical per la Universitat Ramon Llull de Barcelona.

Actualment, professora d'interpretació de l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia. Compagina la docència amb el treball d'actriu, on destaquen els musicals "Collage" (creació pròpia) i "Canciones por un nuevo mundo" de Jason Robert Brown. També ha treballat amb Pablo Ley a "El diable enamorat" com actriu principal.

“Et puc fer una pregunta? Què és Cati, una dona seropositiva o Cati?”

FITXA TÈCNICA

TEMPS ESTIMAT DE MUNTATGE: 7h + Possible passi tècnic

Aquests requisits són adaptables.

Contacte tècnic: Anna Espunya aespunya@gmail.com

ESCENARI / CAIXA NEGRA

Espai òptim utilitzable:

6 m d'ample

6 m de fons

1 m per costat

Caixa negra a la italiana.

Teló de fons negre amb obertura central per pas d'actors.

IL·LUMINACIÓ (Veure plànol adjunt.)

3 Assimètrics 1kW

6 Fresnel/PC 1kW (Contra)

10 PC 1kW

5 Retalls 1kW 15/30 (Frontal)

8 PAR CP62

36 canals de dimmer doblables

1 taula de llums capaç de fer memòries i submasters

SO

PA adient per la sala

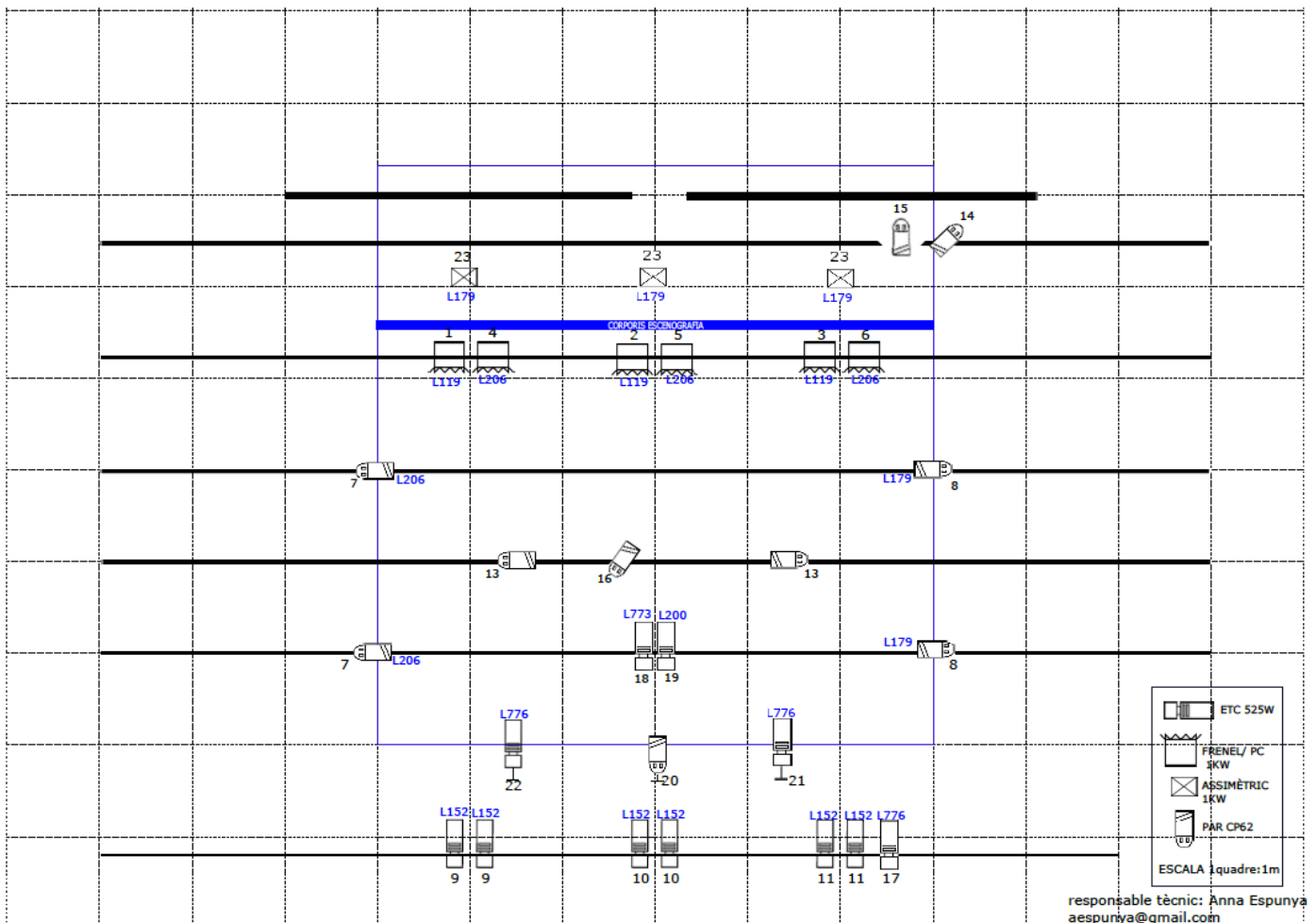
2 monitors a escenari (1 envio)

1 micròfon sense fil de mà

Taula de so

CD doble

Intercom d'escenari a control

CONTACTE

Bohemia's

Cristina Raventós
657 907 623

Bohemia's Productions

info@bohemias.cat
www.bohemias.cat

Retorcia
teatre

www.retorcia.com
retorcia.teatre@hotmail.com